

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Political

afgazad@gmail.com

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

8/10/2009

توطئه ستراتیژیک

توطئه بزرگی تمامیت ارضی افغانستان را تهدید نموده و این کشور در محاصره امپریالیسم جهانی قرار گرفته است. ساخت و بافت های کشور های منطقه با قدرت های جهانی برای خرد و خمیر کردن کشور ما در حال تکوین است. مزدوران داخلی برای آینده ای سیاه خود با کمال بی حیائی و بی شرمی خود را در آغوش يك قدرت و یا چندین قدرت می اندازند. توام با این خیانت، نیرو های ملی و مبارز هم به مبارزات ضد استعماری خود کماکان ادامه میدهند. بر حسب منطق تاریخی، نیرو های مبارز بالاخره بر ارتجاع داخلی و استعمارگران خارجی غلبه خواهند کرد و افغانستان را از قید عبودیت و بردگی نجات خواهند داد.

سفر اوباما به روسیه در اوایل ماه جولای سال جاری، نقطه عطفی در روابط مسکو و واشنگتن به شمار میرود. زمانیکه پوتین گروه اولیگاریش فاسد روسیه را بدور افگند و از انقیاد واشنگتن و لندن سرباز زد، تیرگی در مناسبات مسکو و واشنگتن پدیدار شد. اداره اوباما اعلام کرد که "روابط دو کشور را دوباره عیار خواهد شد." با وجود آن هنوز هم بی میلی، بدگمانی و سوء اعتماد بر مناسبات روسیه و امریکا خصوصاً به ارتباط نقش ناتو در مناطق تحت نفوذ روسیه و دفاع ضد راکت مستولی است. اما در مورد افغانستان، هر دو کشور امپریالیستی حین سفر اوباما به روسیه به توافق هائی رسیدند. روسیه اعلام نمود که "ما از شفافیت بیشتر از قبل امریکا در مورد افغانستان و پاکستان ابراز رضایت می کنیم." در زبان دیپلماسی تائید کامل تجاوز روز افزون امریکا بر افغانستان و عملکرد این کشور در منطقه است. روسیه همچنان گفت که به "امریکا اجازه خواهد داد که از قلمرو روسیه برای انتقال تسلیحات و تجهیزات نظامی به افغانستان استفاده کند." این توافق زمانی تسجیل یافت که محموله های نظامی امریکا و سایر اعضای ناتو در پاکستان مورد حمله قرار گرفته و به جریان اکمالات نظامی نیرو های متجاوز در افغانستان سکتگی وارد نمود. بدون تردید که واشنگتن به چنین موافقت مسکو احتیاج مبرم دارد و خواهی نخواهی به تقاضای مسکو به ارتباط نفوذ در

افغانستان نیز سر تسلیم پائین خواهد کرد. ما جریان انتخابات تقلبی در افغانستان مستعمره را مشاهده میکنیم که چطور دست نشانندگان شوروی سابق با اطمینان کامل خود را کاندید کرده اند و از فضای سیاسی مستعمراتی کنونی بهره برداری می نمایند. هر يك از کاندیدان که رئیس جمهور افغانستان مستعمره مقرر شود، چند تن از عناصر دست نشانده مسکو را در خود خواهد داشت. بنابراین توافقات واشنگتن و مسکو به ارتباط افغانستان يك توطئه ستراتیژیک محسوب میشود. عمال داخلی هر در کشور با هم تشریک مساعی دارند و تصامیم کشور های بادر را به مرحله اجرا میگذارند و منافع آنها را حمایت میکنند.

روابط تهران و مسکو هر روز مستحکمتر شده میرود. در حال حاضر روسیه و تا اندازه ای چین در رویارویی با امریکا حامی جهانی ایران اند. هر دو کشور ایران و روسیه در صدد تحکیم منافع خود در افغانستان بوده و از منافع یکدیگر درین کشور پشتیبانی می نمایند. يك تعداد از جواسیس سابق شوروی در افغانستان در خدمت ایران درآمده تا اختلافات قومی را دامن بزنند. اضمحلال وحدت ملی که از زمره اهداف کشور های حاکم در افغانستان است، هر سه کشور ایران، روسیه و پاکستان را در پخش نفوذ شان در افغانستان پیوند میدهد. فهیم، محقق و خلیلی حافظ منافع روسیه و ایران اند. عبدالله، جاسوس چند جانبه، در خدمت هر اجنبی است. اگر احياناً عبدالله هم رئیس جمهور مقرر شود، مسکو را شادمان خواهد ساخت و خاطرات خوش خیانت رهبرش احمد شاه مسعود را در ذهن روس ها تازه خواه کرد. در عین وقت عبدالله مورد ستایش امریکا هم قرار گرفته و در مطبوعات این کشور از وی به نیکی یاد میشود. در جریان تجاوز امریکا بر افغانستان در سال ۲۰۰۱، عبدالله و فهیم از زمره ای کسانی بودند که از دل و جان خود را فروختند و در بدل خدمات غیر شرافتمندانه ای شان میلیون ها دالر از سی آی ای بدست آوردند. همه میدانند که عبدالله و فهیم از سال ها قبل در خدمت کی جی بی بودند و حالا هم از حمایت مشترک مسکو و تهران برخوردار اند. نزدیکی اخیر کرزی با مسکو و کشور های دست نشانده روسیه در آسیای مرکزی زاده هشیاری و یا نبوغ وی نسبت، بلکه برای جلب پشتیبانی احتمالی مسکو و عمال داخلی آن در انتخابات ریاست جمهوری است. انتخاب فهیم به حیث معاون اول کرزی و ابقای خلیلی در پست معاونیت دوم، بوسه زدن کرزی به رکاب تهران و مسکو است. پس می بینیم که تار عنکبوت خیانت و توطئه بدور افغانستان پیچانیده شده تا در مردم ما رمقی باقی نماند.

با وجود نفوذ قابل ملاحظه امریکا در پاکستان، اسلام آباد سعی میکند با مسکو نزدیک شود. تبادلۀ هیئت های دیپلماتیکی بین این دو کشور نشانه نزدیکی روسیه و پاکستان و زدودن مناسبات تیره دوران جنگ سرد است. ممکن است اسلام آباد به خریداری اسلحه از مسکو هم اقدام نماید و انحصار غرب را درین ساحه بشکند. هر گونه انکشاف مثبت در روابط اسلام آباد و مسکو، افغانستان را از نگاه سیاسی و دیپلماتیکی متضرر خواهد ساخت و این کشور را بیشتر منزوی خواهد نمود. رهبری ضد ملی افغانستان مستعمره، توانائی مانور را در چنین حالات ندارد چونکه مستعمره است و اختیار اتخاذ تصمیم در دستش نیست. پس بار دیگر مشاهده میکنیم که افغانستان در دام يك توطئه ستراتیژیک گیر افتاده که خلاصی از آن صرف در دست مردم مبارز آن است.

علی رغم اختلافات عمیق بین تهران و واشنگتن به ارتباط طرح اتمی ایران و برخورد احتمالی نظامی بین دو کشور که اشتراك و یا یکه تازی اسرائیل را هم در بر خواهد داشت، واشنگتن دست ایران را در افغانستان باز گذاشته است. با تائید قبلی امریکا، عمال ایران در تمام ساحات در افغانستان فعالیت دارند و در پست های معاونیت ریاست جمهوری،

وزارت و سفارت به نفع ایران در جد و جهد اند. کمیته مسعود شناسی زیر نظر جواسیس درجه يك ایران به کار خود ادامه میدهد. نفوذ سیاسی، مذهبی و فرهنگی ایران در افغانستان مستعمره روز افزون است و امریکا هم شاهد این انکشاف است، اما نمیخواهد که ایران را در افغانستان زیر فشار قرار دهد. به اصطلاح انتخاب مجدد احمدی نژاد در ایران برای امریکا ناخوش آیند معلوم نمیشود. پس می بینیم که حتی دشمنان قسم خورده در مورد افغانستان یکی میشوند تا این ملت مظلوم را بیشتر در هم بکوبند و یا نابود کنند. هر روز مزدوران بیگانه برای انهدام افغانستان طرح جدیدی میریزند و تدابیر نوی اتخاذ میکنند. صرف نظر از نوعیت وابستگی به کشور های مختلف خارجی، يك نوع یکرنگی و همدلی زیربنای همکاری همه غلامان اجنبی را تشکیل میدهد: **یعنی سرکوبی مردم با شهامت افغانستان و انهدام کشور ما.**

اطمینان دارم که اینبار هم مردم مبارز افغانستان حلقه توطئه ستراتژیک را دلاورانه در هم خواهند شکست و نعمت آزادی را بوطن باز خواهند گرداند.